

der er Arbejdsstandsning. Men dersom en Arbejder paa Grund af Strejke eller Lockout er blevet arbejdsløs og saa siden hen maatte faa Arbejde i en anden Virksomhed i et Fag, hvor der hverken er Strejke eller Lockout — et Arbejde, der ikke er af midlertidig Art, thi hvis det er det, vil han fremdeles være at betragte som Konfliktdeltager, og saa vil han ikke, naar han paa ny bliver arbejdsløs, kunne faa Understøttelse af Arbejdsløshedskassen —, saa vilde det dog være haardt, om han, jeg havde nær sagt, skulde straffes, fordi han søgte at skaffe sig noget at fortjene i et andet Fag paa et Tidspunkt, hvor der i hans eget var Strejke eller Lockout, derved, at han, naar han efter en længere Periode igen blev arbejdsløs, ikke kunde faa Understøttelse. Jeg synes, at dette vilde modvirke det, som vi dog ellers alle har været enige om at rose, nemlig at enhver arbejdsløs gør, hvad han kan, for at faa Arbejde i et andet Fag under andre Forhold. Selvfølgelig skal en Arbejder ikke ved at have en eller to Dages Arbejde i et andet Fag dermed straks komme ud af den Situation at være Konfliktdeltager, men det maatte dog, synes jeg, være saaledes, at det, at han har faaet Arbejde i et andet Fag, ikke skal kunne forhindre ham i, naar han paa ny bliver arbejdsløs, at nyde godt af de Midler, som — det maa vel erindres — han selv i meget høj Grad har været med til at skaffe til Veje. Og noget Misbrug paa den Maade, at saadanne Arbejdere skulde gaa i Stedet for andre, kan der ikke ske, thi de andre, som maatte give Plads, om jeg maa bruge det Udtryk, for saadanne af en Lockout eller Strejke omfattede Arbejdere, vil ikke kunne faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar de frivilligt har forladt Arbejdet for at give Plads for en anden, saa Misbrug kan ikke fremkomme paa den Maade, at Folk, der arbejder i Faget, hvor der ikke er Strejke eller Lockout, gaar ud for at give Plads for andre, der omfattes af Strejken eller Lockouten, og paa den Maade skaffer de paagældende en Ret til at nyde Understøttelse. Nej, det skal virkelig være saaledes, at de ved Siden af alle de andre, der arbejder i Faget, har skaffet sig Arbejde, og at saadant Arbejde ikke kan blive ved at være gennem flere Aar, ja, maaske end ikke gennem flere Maaneder, er forstaaeligt nok; men man vil altsaa have, at selv om de har forsøgt og ogsaa faaet Held til at forskaffe sig Arbejde i nogen Tid, skulde de paa ny

betragtes som Konfliktdeltagere. Om det er for lidt med Regelen om det „midlertidige Arbejde“, der efter de gældende Vedtægter ikke giver de paagældende Ret til at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, er en Sag for sig; men jeg tror ikke, man i Principet vil kunne have noget imod den Ordning, der er indeholdt i det citerede Stykke af den paagældende Resolution.

Ellers drejede det ærede Medlems Udtalelser sig jo i alt væsentlig om Arbejdsanvisningsforslaget og navnlig da om den Kontrol, det ærede Medlem mente, man igennem Arbejdsanvisningskontorerne skulde kunne føre med Arbejdsløshedskasserne. Det ærede Medlem mente, man var gaaet den forkerte Vej ved i § 8 i Loven om Arbejdsanvisning at foreslaa, at Arbejdsløshedskasserne skulde give ugentlige Meddelelser til Arbejdsanvisningskontorerne om de Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, der faar Understøttelse, eventuelt meddele det, saa snart de bliver arbejdsløse, før de faar Understøttelse, og mente, at man skulde være gaaet den omvendte Vej og have paalagt Arbejderne, hvis de vilde nyde godt af Understøttelsen, at melde sig paa Arbejdsanvisningskontorerne, og saa skulde disse derefter give Meddelelse til Arbejdsløshedskasserne; disse skulde da først have Ret til at udbetale Understøttelse, naar de fra Arbejdsanvisningskontorerne havde modtaget saadanne Meddelelser. Ja, jeg erkender, at man kunde gaa den Vej, men man vil først kunne det, naar Arbejdsanvisningen er blevet saadan organiseret, at det kunde siges ikke at paaføre hverken Kontorerne eller de paagældende Arbejdere et alt for besværligt Arbejde. Naar de Ændringsforslag, der har været stillet i Folketinget til de to Lovforslag, har da ogsaa taget Sigte paa dette Forhold, og man har erkendt, at det først efter et vist Tidspunkt kunde lade sig gøre at gennemføre en Ordning som den, det ærede Medlem nu ogsaa har talt om. Men jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa den Vanskelighed, der vil ligge i, at man sikkert saa maatte overføre til Arbejdsanvisningskontorerne hele Kontrollen med, om de Oplysninger er korrekte, som den paagældende arbejds-søgende, men arbejdsløse giver. Det maatte være Arbejdsanvisningskontoret, der i hvert enkelt Tilfælde skulde undersøge, om den Dato, den paagældende har meddelt at være blevet arbejdsløs paa, er rigtig, dernæst, hvad Anledningen var til, at han er blevet arbejdsløs. Det maa jo vel erindres, at der er en hel Del, slet ikke saa